

SZKOŁA PODSTAWOWA BEZ SMARTFONÓW

Praktyczny przewodnik dla dyrektorów i nauczycieli

Wstęp

Dostrzegając pogłębiające się problemy uczniów i uczennic związane m.in. z zaburzeniami koncentracji, nawiązywaniem relacji rówieśniczych czy zdrowiem psychicznym, nauczycielki i nauczyciele podczas bezpośrednich spotkań w ramach trasy informacyjnej dotyczącej zmian w oświacie pn. „Kierunek: Kompas Jutra” często wskazywali na potrzebę regulacji w zakresie korzystania z urządzeń cyfrowych w szkołach. Na silny negatywny wpływ korzystania przez uczniów z telefonów komórkowych i pokrewnych urządzeń na ich wyniki edukacyjne, relacje społeczne oraz zdrowie psychiczne wskazuje ponadto szereg krajowych i zagranicznych badań naukowych. Dlatego Ministerstwo Edukacji Narodowej przygotowało ustawę, która od 1 września 2026 r. wprowadzi zakaz korzystania z telefonów komórkowych i pokrewnych urządzeń przez uczennice i uczniów szkół podstawowych.

Zakaz korzystania z telefonów komórkowych na terenie szkoły pomaga stworzyć warunki sprzyjające bezpiecznym relacjom oraz przestrzeń wolną od nieustannych bodźców cyfrowych i od ekspozycji na hejt. Przestrzeń umożliwiającą uczniom skupienie się na procesie uczenia, bezpośrednich relacjach społecznych i aktywnościach rozwijających kompetencje poznawcze. Ograniczenie korzystania z telefonów komórkowych w szkole nie oznacza rezygnacji z rozwijania kompetencji cyfrowych uczniów. Przeciwnie, celem jest stworzenie warunków do bardziej świadomego, bezpiecznego i celowego wykorzystywania technologii.

Poniżej przedstawiamy najważniejsze informacje dotyczące ustawy oraz tego, jak można ją wdrożyć w szkołach podstawowych.

Co dokładnie objęte jest zakazem?

Wraz z wejściem w życie ustawy w publicznych oraz niepublicznych szkołach podstawowych zakazane zostanie korzystanie przez uczniów z urządzeń cyfrowych, a szczegóły tego zakazu przedstawiamy poniżej.

Uwaga: ustawowy zakaz dotyczy szkół podstawowych dla dzieci i młodzieży oraz szkół artystycznych realizujących kształcenie w zakresie szkoły podstawowej. W zakresie szkół podstawowych dla dorosłych zastosowanie mają przepisy przewidziane dla szkół ponadpodstawowych.

Jakie urządzenia obejmuje ustawa?

Zakazane będzie korzystanie przez uczniów „z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych umożliwiających porozumiewanie się na odległość lub rejestrowanie obrazu lub dźwięku”.

To oznacza, że ustawa obejmuje wszystkie urządzenia spełniające powyższą definicję. W konsekwencji, zakazane będą m.in.: telefony komórkowe, laptopy, tablety, smartwatche i inne inteligentne zegarki, kamery i aparaty, radia, dyktafony, krótkofalówki. Zakazem nie będą objęte m.in.: klasyczne zegarki (tj. jedynie z funkcją mierzenia czasu), standardowe kalkulatory czy urządzenia służące do pomiarów medycznych (np. glukometry).

Uwaga: zakaz dotyczy urządzeń osobistych uczniów, a nie urządzeń pozostających na wyposażeniu szkoły (np. tablic interaktywnych, z których uczniowie korzystają za zgodą nauczyciela).

Gdzie i kiedy obowiązuje zakaz?

Zakaz dla uczniów obowiązuje podczas całego ich pobytu na terenie szkoły podstawowej w związku z realizacją zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, a także podczas zajęć edukacyjnych organizowanych poza terenem szkoły. Zakazem objęto nie tylko czas zajęć edukacyjnych (tzw. lekcji – i tych organizowanych w szkole, i tych poza nią, jak np. lekcje WF-u na zewnętrznym boisku), ale też m.in. przerwy międzylekcyjne, pobyt na świetlicy oraz koła zainteresowań.

Uczniowie są zatem objęci zakazem od momentu wejścia na teren szkoły, aż do momentu opuszczenia go po zakończeniu zajęć.

Ustawa natomiast nie dotyczy przebywania przez uczniów na terenie szkoły w celach innych niż realizacja zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych. Dzięki temu zakazem nie jest objęte np. przebywanie popołudniem lub wieczorem na szkolnym boisku, które jest udostępniane okolicznym mieszkańcom (w tym uczniom tej szkoły).

Spod zakazu wyłączono ponadto wycieczki szkolne oraz internaty. W obu tych przypadkach warunki korzystania z telefonów komórkowych i pozostałych urządzeń zostaną określone w statucie szkoły.

To społeczność szkolna sama zatem zdecyduje, w jakim wymiarze uczniowie powinni korzystać z ww. urządzeń podczas wycieczki szkolnej czy przebywania w internacie. Jeśli jednak szkoła zdecyduje się wprowadzić zakaz (nawet częściowy) korzystania z ww. urządzeń w tych sytuacjach, to zakaz ten musi uwzględniać trzy ustawowe wyjątki, które opisano poniżej.

Przykładowo, szkoła może zdecydować się m.in. na zakaz korzystania z urządzeń podczas wybranych godzin wycieczki szkolnej (np. na czas zwiedzania, dopuszczając korzystanie z urządzeń w tzw. czasie wolnym) czy wskazanie, że dozwolone jest korzystanie z urządzeń w trakcie wycieczki szkolnej.

Wyjątki

Ustawa przewiduje trzy wyjątki stosowane w każdej sytuacji, czyli również podczas wycieczek szkolnych i w internatach, gdzie mogą obowiązywać inne reguły.

1. Zgoda nauczyciela (powody dydaktyczno-wychowawcze)

Pierwszy wyjątek dotyczy sytuacji, gdy korzystanie z tego telefonu lub urządzenia służy:

- (1) realizacji programu nauczania do danych zajęć edukacyjnych;
- (2) sprawdzeniu wiedzy uczniów;
- (3) zapewnieniu kontaktu ucznia z rodzicami w nagłej sytuacji.

W każdej z tych sytuacji nauczyciel będzie mógł wyrazić zgodę na korzystanie przez ucznia z danego urządzenia. Ustawa nie precyzuje ani formy, ani czasu obowiązywania takiej zgody. To oznacza, że w zupełności wystarczające będzie wyrażenie jej ustnie, a sama zgoda może być zarówno jednorazowa (np. incydentalna potrzeba kontaktu z rodzicem), jak i obejmująca więcej niż jedno zajęcie. W przypadku realizacji programu nauczania uczeń będzie mógł używać telefonu w sytuacjach wskazanych przez nauczyciela np. na zajęciach z informatyki lub do kartkówki z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych.

Decyzję każdorazowo podejmować będzie nauczyciel w ramach przysługującej mu autonomii. Zgoda ta nie może być jednak wyrażona z jakiegokolwiek przyczyny, a jedynie z którejś z powyżej wskazanych.

Uwaga: wyjątek ten nie dotyczy jedynie czasu zajęć dydaktyczno-wychowawczych, a całego pobytu na terenie szkoły, zajęć organizowanych poza jej terenem oraz czasu wycieczek szkolnych i przebywania w internacie. To oznacza, że, korzystając z tego wyjątku, nauczyciel, przykładowo, dyżurujący na korytarzu podczas przerwy międzylekcyjnej również może wyrazić zgodę na to, by w trakcie przerwy uczeń skorzystał z urządzenia i skontaktował się z rodzicem (pod warunkiem, że jest to „sytuacja nagła”).

2. Zgoda dyrektora szkoły (powody medyczne)

Drugi wyjątek dotyczy sytuacji, w których uczeń ze względu na chorobę, niepełnosprawność lub inne szczególne potrzeby musi korzystać z telefonu lub innego urządzenia (np. monitorując stan zdrowia za pośrednictwem aplikacji).

Wówczas rodzice niepełnoletniego ucznia lub uczeń pełnoletni mogą zwrócić się do dyrektora szkoły z wnioskiem o wyrażenie zgody na korzystanie przez niego z ww. urządzenia. Taka zgoda będzie obowiązywała podczas całego pobytu na terenie szkoły i podczas zajęć organizowanych poza nim (a także w trakcie wycieczek szkolnych i pobytu w internacie), w konsekwencji czego obejmie wszystkie zajęcia prowadzone przez każdego z nauczycieli, jak i okresy m.in. przerw międzylekcyjnych czy pobytu w świetlicy. Zgoda może zostać wyrażona zarówno na czas określony, jak i na czas nieokreślony.

We wniosku należy uzasadnić, dlaczego dana choroba, niepełnosprawność czy inne szczególne potrzeby wymagają korzystania czy to ze sprzętu specjalistycznego, czy aplikacji mobilnej służącej do monitorowania stanu zdrowia. Nie wymaga to jednak konieczności dołączania np. dokumentacji medycznej, jeśli nie jest to niezbędne (biorąc pod uwagę przepisy o ochronie danych wrażliwych).

To oznacza, że nie każda choroba, niepełnosprawność czy inne szczególne potrzeby będą uprawniały do uzyskania takiej zgody. Przykładowo, cukrzyca może rodzić konieczność monitorowania poziomu glukozy za pomocą sensora i telefonu, ale złamanie nogi nie wymaga korzystania z urządzeń objętych zakazem w procesie leczenia.

Ustawa pozwala dyrektorowi szkoły zdecydować, czy w jego ocenie wnioszek rodziców niepełnoletniego ucznia lub ucznia pełnoletniego odpowiednio wykazał, że zmagają się on z chorobą czy niepełnosprawnością lub ma inne szczególne potrzeby, które wymagają korzystania z urządzeń. Jeśli dyrektor szkoły uzna, że przedstawione okoliczności nie uzasadniają wyrażenia zgody, będzie mógł jej odmówić. Odmowa wymaga sporządzenia pisemnego uzasadnienia i przekazania go rodzicom niepełnoletniego ucznia lub uczniowi pełnoletniemu. Odmowa może być przedmiotem działań z zakresu nadzoru pedagogicznego.

3. Bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub mienia

Ostatni z wyjątków dotyczy sytuacji, gdy na terenie szkoły czy podczas zajęć organizowanych na jej terenie wystąpi bezpośrednie zagrożenie dla:

- (1) zdrowia lub życia osób przebywających na terenie szkoły lub uczestniczących w zajęciach edukacyjnych organizowanych poza terenem szkoły (sytuacje takie jak np. pożar, zalanie budynku, bójka czy groźby z użyciem niebezpiecznego narzędzia);
- (2) mienia ww. osób lub szkoły (np. bycie świadkiem kradzieży).

Wówczas uczeń nie potrzebuje niczyjej zgody i może skorzystać z urządzenia, by powiadomić o zagrożeniu.

Wyjątek ten dotyczy wyłącznie sytuacji bezpośredniego zagrożenia. Uczniowie nie mogą tym wyjątkiem uzasadniać korzystania przez nich z urządzeń, ponieważ poculi się zagrożeni, choć obiektywnie żadne zagrożenie nie wystąpiło. Poza zakres tego wyjątku wykracza też korzystanie z urządzenia do innych celów niż powiadomienie o zagrożeniu.

Bezpieczeństwo i kontakt z rodzicem

Przepisy, przewidując wyjątki, nie ograniczają możliwości kontaktu dziecka z rodzicem. Poniżej przedstawiamy przykłady dobrych praktyk wypracowanych przez społeczności szkolne.

Dobre praktyki

„Podczas pobytu dziecka w szkole kontakt z rodzicem jest możliwy poprzez wychowawcę lub sekretariat szkoły”.

Szkoła Podstawowa nr 164 im. A.F. Modrzewskiego w Łodzi

„W razie konieczności skontaktowania się z rodzicami czy omówienia ważnej sprawy, uczeń zwraca się do nauczyciela z prośbą o możliwość skorzystania z telefonu komórkowego. Na wniosek rodziców w niektórych oddziałach praktykowano odkładanie telefonów komórkowych przez uczniów przed każdą lekcją w wyznaczone miejsce w sali lekcyjnej. Po skończonej lekcji uczniowie odbierali swój sprzęt. Odpowiedzialną osobą, która przypominała uczniom o odłożeniu telefonu, był/była przewodniczący/ąca klasy lub dyżurni”.

Szkoła Podstawowa nr 7 im. Jana Pawła II z Oddziałami Integracyjnymi w Łowiczu

Jak przechowywać urządzenia i egzekwować nowe zasady?

Z uwagi na różnorodność szkół ustawa nie wprowadza jednej ścieżki egzekwowania zakazu. Daje możliwość, by każda społeczność szkolna wybrała taki mechanizm, który będzie dla niej najlepszy.

Dopuszczalne przez ustawę jest zatem każde rozwiązanie, które zapewni odpowiednie egzekwowanie zakazu. Mogą to być np.:

- przegródki lub koszyki na urządzenia w salach lekcyjnych,
- szafki dla uczniów,
- indywidualne etui lub saszetki magnetyczne,
- miejsca przechowywania urządzeń (np. sekretariat lub pokój nauczycielski),
- przechowywanie urządzeń w plecakach podczas pobytu w szkole.

Ustawa pozostawia każdej szkole możliwość wyboru rozwiązania, które będzie dla niej najbardziej efektywne. Taka decyzja wynika również z tego, że część szkół posiada już rozwiązania infrastrukturalne, które będą wykorzystywane do egzekwowania zakazu.

W zakresie odpowiedzialności za urządzenia, uzasadnienie do ustawy odsyła do ogólnych regulacji Kodeksu cywilnego. To oznacza, że za szkodę odpowiadał będzie ten, kto ją wyrządził. Gdy zatem

mowa np. o kradzieży, odpowiedzialność cywilną i karną będzie ponosiła ta osoba, która urządzenie ukradła czy zniszczyła. Odpowiedzialność szkoły jest ograniczona tylko do sytuacji, gdy będzie można wykazać, że nie dochowała obowiązku bezpiecznego przechowywania urządzeń. Jeśli nadzór będzie sprawowany poprawnie albo szkoda nastąpi w wyniku zdarzenia losowego, to szkoła nie będzie odpowiadać za takie szkody.

Uwaga: nie można wprowadzić zakazu wnoszenia urządzeń do szkoły. Wprowadzenie takiego zakazu spowodowałoby odebranie m.in. uczniom dojeżdżającym do szkoły możliwości kontaktu z rodzicami w trakcie drogi do szkoły i domu.

Dobre praktyki

Wprowadzenie jasnych i prostych procedur, zrozumiałych dla całej społeczności szkolnej. Uczniowie mogą po wejściu do szkoły odkładać telefon do wyznaczonego miejsca i odbierać go po zakończeniu zajęć. Tam, gdzie nie ma możliwości zorganizowania depozytu, sprawdzają się zasady polegające na przechowywaniu wyłączonego lub wyciszonego telefonu w plecaku albo szafce przez cały czas pobytu ucznia w szkole.

„Uczniowie mają obowiązek wyciszenia telefonu przed wejściem do szkoły oraz przechowywania go w plecaku”.

Szkoła Podstawowa nr 9 im. Władysława Broniewskiego w Orzeszu - Zgoniu

„Uczniowie posiadają w szatni indywidualne szafki zamykane na klucz, w których mogą bezpiecznie przechowywać telefony komórkowe podczas pobytu w szkole”.

Szkoła Podstawowa im. Tadeusza Kościuszki w Kaniowie

„Uczniowie przechowują telefony w specjalnych etui zamykanych magnetycznie”.

Szkoła Podstawowa im. Orła Białego w Mielenku Drawskim

„Telefony są odkładane do specjalnych pudełek, każda klasa ma swoje zamykane pudełko”.

Publiczna Szkoła Podstawowa w Bierzwnicy

Procedura tworzenia miejsca lub miejsc przechowywania

W ustawie przewidziano możliwość stworzenia miejsca lub miejsc przechowywania urządzeń. Organizuje je dyrektor szkoły, określając w drodze zarządzenia szczegółowe zasady odkładania urządzeń do miejsca (miejsc) przechowywania i odbierania ich z tego miejsca (tych miejsc).

Szkole pozostawiono autonomię – takich miejsc nie trzeba bowiem organizować (wówczas zakaz byłby egzekwowany np. poprzez przechowywanie urządzeń w plecakach uczniów), a gdy podjęta zostanie decyzja o ich utworzeniu, możliwe będzie zorganizowanie albo jednego (np. w sekretariacie szkoły albo w szatni), albo więcej takich miejsc (np. w każdej sali lekcyjnej albo na różnych piętrach czy sektorach budynku).

Dyrektor szkoły nie działa jednak w tym zakresie jednoosobowo. Zarówno szczegóły infrastrukturalne co do miejsca (miejsc) przechowywania, jak i treść ww. zarządzenia, muszą być ustalane we współpracy z członkami społeczności szkolnej.

Przed zorganizowaniem miejsca (miejsc) przechowywania i wydaniem zarządzenia o szczegółowych zasadach ich działania, dyrektor szkoły musi:

- (1) uzyskać zgodę na swoją propozycję rady pedagogicznej i rady rodziców,
- (2) zasięgnąć opinii samorządu uczniowskiego.

Każdy z tych etapów jest obowiązkowy i niezgodne z ustawą byłoby np. pominięcie uzyskania opinii samorządu uczniowskiego.

Uwaga: w szkołach niepublicznych rada rodziców i samorząd uczniowski nie są organami działającymi obowiązkowo. Jeśli nie ma ich w danej szkole niepublicznej, warunek uzyskania zgody rady rodziców oraz opinii samorządu uczniowskiego uznaje się za spełniony, gdy tę zgodę lub opinię wyrażą wskazane w statucie szkoły niepublicznej organy reprezentujące odpowiednio rodziców uczniów lub uczniów tej szkoły.

Mimo że ustawa nie wskazuje szczegółów co do infrastruktury miejsca (miejsc) przechowywania (jak wskazywano wyżej, mogą to być np. przegródki, koszyki, saszetki, etui, szafki i różne inne możliwe do wyobrażenia sobie rozwiązania), to określa, że miejsce (miejsca) przechowywania muszą zapewniać:

- (1) bezpieczeństwo przechowywania urządzeń objętych zakazem;
- (2) ochronę prawa ucznia do prywatności, w szczególności w zakresie uniemożliwienia przeglądania zawartości tych telefonów i urządzeń przez osoby nieuprawnione.

Podjęmując decyzję o wyborze rozwiązania egzekwowania zakazu, należy brać pod uwagę ww. aspekty.

Jeżeli w szkole zostanie zorganizowane miejsce (miejsca) przechowywania, uczniowie nie będą mieli dowolności w korzystaniu z nich, tylko będą zobligowani do odkładania do nich urządzeń.

Wspólne ustalenie zasad: nauczyciele, uczniowie, rodzice

Aktywne włączanie rodziców, uczniów i nauczycieli w tworzenie zasad to jedna z najważniejszych dobrych praktyk związanych z wdrażaniem ograniczeń dotyczących korzystania z telefonów komórkowych. Dzięki partycypacyjnemu podejściu uczniowie, rodzice i nauczyciele lepiej rozumieją cele wprowadzanych zmian, mają poczucie współodpowiedzialności za przyjęte rozwiązania i częściej identyfikują się z ustalonymi zasadami. W praktyce może to oznaczać organizowanie konsultacji, warsztatów, debat, spotkań informacyjnych czy ankiet, które pozwalają uwzględnić potrzeby i doświadczenia różnych grup tworzących społeczność szkolną. Szczególnie istotne jest budowanie świadomości rodziców dotyczącej wpływu technologii cyfrowych na koncentrację, relacje społeczne, sen i dobrostan dzieci.

Dobre praktyki

Podejście partycypacyjne realizuje Szkoła Podstawowa nr 50 im. Ossolineum we Wrocławiu, gdzie od października 2025 r. realizowany jest program „Szkoła wolna od telefonu”. Program został przygotowany wspólnie przez rodziców, uczniów, nauczycieli i dyrekcję, a jego wdrożenie poprzedziły konsultacje z Radą Rodziców i Radą Pedagogiczną. Uczniowie przechowują telefony w specjalnych saszetkach blokujących dostęp do urządzeń podczas pobytu w szkole. Po zakończeniu zajęć odblokowują saszetki w stacjach odblokowujących i od tego momentu mogą ponownie korzystać z telefonów.

Rozwiązaniom organizacyjnym towarzyszą działania wychowawcze, w tym program „Dobrym słowem buduję przyjaźń”, wspierający budowanie relacji rówieśniczych. Przykład ten pokazuje, że skuteczne ograniczanie korzystania z telefonów opiera się nie tylko na zasadach, ale także na współpracy całej społeczności szkolnej i wspólnym dążeniu do poprawy dobrostanu uczniów.

„Najlepiej sprawdziło się wprowadzenie jasnych i jednoznacznych zasad obowiązujących wszystkich uczniów oraz ich konsekwentne egzekwowanie przez nauczycieli. Istotne znaczenie miało również poinformowanie rodziców o nowych zasadach. Uczniowie pozostawiają telefony w plecakach przez cały czas pobytu w szkole, dzięki czemu nie dochodzi do sytuacji wymagających interwencji”.

Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej we Wrzosowie

Konsekwencje nieprzestrzegania zakazu

Nieprzestrzeganie zakazu przez uczniów wiązać się będzie z konsekwencjami wobec nich. Dotyczy to także wycieczek szkolnych i zakazu używania urządzeń cyfrowych w internatach. Ustawa celowo nie wskazuje jednak szczegółowej procedury np. karania uczniów, ponieważ pozostawia to autonomii szkół.

Do możliwych konsekwencji za nieprzestrzeganie zakazu można zaliczyć chociażby:

- (1) działania wychowawcze (np. upomnienie, kontrakt wychowawczy);
- (2) kary, których katalog i procedura wymierzania są określone w statucie każdej szkoły;
- (3) obniżenie oceny zachowania.

Celem ustawy jest profilaktyka uzależnień oraz ochrona dzieci – stąd, celowe jest stawianie przede wszystkim na kształtowanie nawyków oraz działania wychowawcze, dzięki którym uczniowie zrozumieją, dlaczego mają nie używać telefonów. Jeśli jednak nie przyniosą one oczekiwanych skutków, ustawa pozwala, by zastosować środki przewidziane w szkolnym statucie.

Uwaga: nauczycielom nie przysługują środki przymusu bezpośredniego. Z tego powodu nie mogą oni siłowo odebrać uczniowi urządzenia.

Profilaktyka i współpraca z rodzicami

W ustawie, oprócz zakazu, przewidziano też komponent edukacyjno-profilaktyczny. Jedną z najważniejszych zmian w tym zakresie jest to, że od momentu wejścia w życie ustawy szkolne programy wychowawczo-profilaktyczne będą musiały być opracowywane ze szczególnym uwzględnieniem zagrożeń związanych nie tylko – jak dotychczas – z używaniem substancji psychotropowych, środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych, ale też korzystaniem z technologii informacyjno-komunikacyjnych, w szczególności z aktywnością uczniów w internecie.

Ustawa wskazuje ponadto, że rodzice niepełnoletnich uczniów powinni współpracować ze szkołą w zakresie przestrzegania przez uczniów zakazu, a także kształtować wśród swoich dzieci odpowiednie postawy w zakresie higieny cyfrowej oraz odpowiedzialnego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych, w szczególności z Internetu.

Dobre praktyki

W ramach godzin wychowawczych oraz działań realizowanych przez całą społeczność szkolną prowadzone są zajęcia dotyczące higieny cyfrowej, fonoholizmu, uzależnień behawioralnych, wpływu mediów społecznościowych na funkcjonowanie młodzieży, zjawiska FOMO (ang. fear of missing out – strach przed wykluczeniem/ wypadnięciem z obiegu) oraz konsekwencji nadmiernego korzystania z urządzeń elektronicznych dla koncentracji oraz relacji społecznych. Organizowane są również spotkania z pedagogami i psychologami mające na celu rozwijanie odpowiedzialnych postaw związanych z korzystaniem z nowych technologii.

Niezbędne zmiany w szkolnych dokumentach

Nowe przepisy stanowią, że szkoły powinny dostosować swoje statuty do wprowadzanych zmian do 31 grudnia 2026 r., a do czasu ich dostosowania w mocy pozostaną dotychczasowe statutowe warunki.

Najważniejsze zmiany w szkołach podstawowych obejmują:

- (1) wykreślenie ze statutu dotychczasowych warunków wnoszenia i korzystania z urządzeń (ponieważ obowiązują one centralnie, na poziomie ustawy, przez co nie ma potrzeby powtarzania ich w akcie niższego rzędu);
- (2) dodanie do statutu warunków korzystania z urządzeń podczas wycieczek szkolnych i w internatach (oczywiście, jeśli w szkole działa internat) – uwaga: jeśli w ramach tych warunków szkoła zdecyduje się wprowadzić choćby częściowy zakaz (np. w określonych godzinach podczas wycieczki szkolnej), to zakaz ten musi uwzględniać wszystkie trzy ustawowe wyjątki przedstawione powyżej;
- (3) wydanie zarządzenia określającego szczegółowe zasady odkładania urządzeń do miejsca (miejsc) przechowywania i odbierania ich z tego miejsca (tych miejsc) – jeśli zostanie podjęta decyzja o zorganizowaniu takiego miejsca (takich miejsc). Uwaga: zasady te, w myśl ustawy, powinny znajdować się w zarządzeniu dyrektora szkoły. Jeśli zatem wcześniej takie zasady wynikały ze statutu szkoły, należy je z niego wykreślić.

Alternatywa dla telefonu – co w zamian?

Ograniczenie używania telefonów powinno iść w parze z promowaniem zdrowych nawyków zastępujących korzystanie z urządzeń cyfrowych, w tym promowanie ruchu czy czytanie książek, a także spędzanie przerw na świeżym powietrzu.

Dobre praktyki

„Wprowadzając nowe zasady, zadbałismy również o stworzenie atrakcyjnych form spędzania czasu podczas przerw. W szkolnym atrium uruchomiono program aktywnych przerw. Zakupiono piłkarzyki oraz udostępniono stoły do tenisa stołowego. Organizowano również:

- zajęcia taneczne,
- zajęcia ruchowe,
- przerwy z książką i wspólnym czytaniem,
- zajęcia relaksacyjne i wyciszające.

Wszystkie proponowane aktywności cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem uczniów, którzy chętnie angażowali się w nowe formy spędzania czasu”.

Szkoła Podstawowa nr 50 im. Ossolineum we Wrocławiu

„Przed wprowadzeniem ograniczenia korzystania z telefonu, na korytarzach szkolnych wystawione zostały stoliki z grami planszowymi oraz udostępniona została sala gimnastyczna do korzystania podczas przerw”.

Szkoła Podstawowa nr 3 im. Marynarzy Polskich w Kołobrzegu